

AD AMPLISSIMOS

INCLYTAE VRBIS VRATISLAVIAE

SENATORES, VIROS NOBILI-

tate generis, virtutibus & sapientia præstan-
tissimos, Ioannis Cratonis Vratista-
uiensis, Proœmium.

MENES qui cum ratione & iudicio prudenti adhibito suos
vel aliorum libros edunt, aut publicis commodis seruire, aut no-
men suum, ac potius recte faciendi, beneq; de multis promerendi
studium, posteritati commendare conantur. Est enim animi li-
beraliter à natura & doctrina instituti, & virtutem ac decus a-
mantis, aliquid communi hominum societati adiumenti conferre,
atque ut id quod confertur, Sincerè iudicantium approbatione dignum videatur, ex-
petere. Artifices autem, ut de suis operibus bonorum atque peritorum iudicium li-
bentissimè subeunt, deq; eorum sententiis meliora facere student, ita non facilè ineptas
imperitorum censuras ferunt. Exemplo nobis esse potest celebratus pictor Apelles, qui
cum tabulam Veneris à se factam in limine spectandam collocasset, seq; ad eam ita ab-
didisset, ut prateruentium iudicia exaudire posset: exquisitissimo animo tulit, si quis ea quæ
intelligere videretur, non valde probaret: sutoris vero temerariam audaciam, illud
vulgatum, Ne sutor ultra crepidam, proferens, retudit atque compressit. Cum autem
hoc præsertim sæculo, sutorius istis iudiciis nihil sit atque reperiatursitacius, & mira
vbique candoris paucitas, nec omnibus vel ea firmitudo, ut contemnere inepta possint,
vel animi altitudo, ut temeraria retundere ausint: multi non solum sua, verumetiam
aliena continere potius, quàm proferre in lucem malunt. Plurimi de propria magis
quàm de publica utilitate solliciti, illud, λάθε βίωσας, inertia vel innata inuidencia
prætexunt. Prudentiores verò qui sunt, sorti huic se committere nolunt, quia de indu-
stria & fide sua, non tam ex ipsorum voluntatis in publicam utilitatem propensione,
quàm ex imperita cæcæq; multitudinis libidine, iudicetur. Ego verò etsi non probo
κακόντες illud scribendi, & hoc quod vulgò sine ratione & modo in diuulgandis libris
fit, neque dum meo me pede metior, animo efferor: tamen inuidia vel obrectationis
metu ab eo, quod rectum est, & cum publica multorum utilitate coniunctum, abduci
& dimoueri me non patior. Bonorum, qui plerunque & pauci sunt, vero iudicio con-
tentus sum, & illud Caleni nostri teneo: Probari velle ab omnibus perinde esse, ac pos-
sionem omnium opum expetere. Quod verò ad mea scripta attinet, si quis ea vel ut
doctus, tanquam rudioribus proposita, non magni faciat, vel ut imperitus, tanquam exi-
lia, contemnat, non magnopere mihi laborandum existimo. Mediocribus ista scripsi.